

Hebrews

Chapter 1

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω

² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και εποιησεν τους αιωνας

³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις

⁴ τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα

⁵ τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον

⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου

⁷ και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα

⁸ προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος {VAR1: [του αιωνος]} {VAR2: του αιωνος} και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας αυτου {VAR1: αυτου} {VAR2: σου}

⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισεσας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου

¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι

¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους ως ιματιον και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

Chapter 2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ προσεchein ημας τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρυωμεν

² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν

⁵ ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ης λαλουμεν

⁶ διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον

⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου {VAR1: [και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου]} }

⁸ παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου

¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι

¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν

¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε

¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος

¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον

¹⁵ και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας

¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται

¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεμων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτίας του λαου

¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

Chapter 3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν

² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν [ολω] τω οικω αυτου

³ πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον

⁴ πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε παντα κατασκευασας θεος

⁵ και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων

⁶ χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εαν {VAR1: εαν } {VAR2: <εανπερ> } την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος {VAR1: [μεχρι τελους βεβαιαν] } κατασχωμεν

⁷ διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε

⁸ μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω

⁹ ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη

¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη και ειπον αιι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου

¹¹ ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστίας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος

¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτίας

¹⁴ μετοχοι γαρ του χριστου γεγοναμεν εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν

¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω

¹⁶ τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως

¹⁷ τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν

¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

Chapter 4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελίας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι

² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκρασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν

Chapter 5

¹ πας γαρ αρχιερεως εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα {VAR1: [τε]} {VAR2: τε} και θυσιας υπερ αμαρτιων

² μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθενειαν

³ και δι αυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι αυτου {VAR1: εαυτου} {VAR2: αυτου} προσφερειν περι αμαρτιων

⁴ και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθωσπερ και ααρων

⁵ ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

⁶ καθως και εν ετερω λεγει συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ

⁷ ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας

⁸ καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην

⁹ και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου

¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερεως κατα την ταξιν μελχισηδεκ

¹¹ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθοι γεγονατε ταις ακοαις

¹² και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος {VAR2: [και]} ου στερεας τροφης

¹³ πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν

¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

Chapter 6

³ εισερχομεθα γαρ εις [την] καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων

⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου

⁵ και εν τω τω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

⁶ επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν

⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως προειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων

⁸ ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας

⁹ αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου

¹⁰ ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας

¹² ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και διικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας

¹³ και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχλητισμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος

¹⁴ εχοντες ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας

¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθηςαι ταις ασθενειαις ημων πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας

¹⁶ προσερχομεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

¹ διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργων και πιστεως επι θεον

² βαπτισμων διδαχης {VAR1: διδαχην } {VAR2: διδαχης } επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε {VAR2: τε } νεκρων και κριματος αιωνιου

³ και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος

⁴ αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου

⁵ και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος

⁶ και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας

⁷ γη γαρ η πiousα τον επ αυτης ερχομενον πολλακις υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβάνει ευλογιας απο του θεου

⁸ εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν

⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν

¹⁰ ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες

¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους

¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας

¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου

¹⁴ λεγων ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε

¹⁵ και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας

¹⁶ ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος

¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω

¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι τον {VAR2: [τον] } θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος

¹⁹ ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος

²⁰ οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

Chapter 7

¹ ουτος γαρ ο μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλειων και ευλογησας αυτον

² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης

³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες

⁴ θεωρειτε δε πληλικος ουτος ω και {VAR2: [και] } δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης

⁵ και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ

⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν

⁷ χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται

⁸ και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη

⁹ και ως επος ειπειν δι αβρααμ και λευι {VAR1: λευις } {VAR2: λευι } ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται

¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος ην οτε συνηντησεν αυτω μελχισηδεκ

¹¹ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτης νενομοθετηται τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισηδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι

¹² μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται

¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω

¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην περι ιερων ουδεν μωυσης ελαλησεν

¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισηδεκ ανισταται ιερευσ ετερος

¹⁶ ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου

¹⁷ μαρτυρεται γαρ οτι συ ιερευσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ

¹⁸ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες

¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω

²⁰ και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες

²¹ ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εις τον αιωνα

²² κατα τοσουτο και {VAR1: και } {VAR2: [και] } κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους

²³ και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν

²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων

²⁶ τοιουτος γαρ ημιν και {VAR1: [και] } {VAR2: και } επρεπεν αρχιερευσ οσιος ακακος αμianτος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος

²⁷ ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφapαξ εαυτον ανενεγκας

²⁸ ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

Chapter 8

¹ κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις

² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος ουκ ανθρωπος

³ πας γαρ αρχιερευσ εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη

⁴ ει μεν ουν ην επι γης ουδ αν ην ιερευσ οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα

⁵ οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει

⁶ νυνι {VAR1: νυν } {VAR2: <νυνι> } δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιαις νενομοθετηται

⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος

⁸ μεμφομενος γαρ αυτους λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην

⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος

¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον

¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων

¹² οτι ιλεως εσομαι ταις αδικiais αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού

Chapter 9

¹ ειχεν μεν ουν [και] η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον

² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια

³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων

⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης

⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιν δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος

⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες

⁷ εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων

⁸ τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν

⁹ ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ην δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα

¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα

¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως

¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος

¹³ ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα

¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν ημων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι

¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας

¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου

¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μηποτε {VAR1: μη τοτε } {VAR2: μηποτε } ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος

¹⁸ οθεν ουδε η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται

¹⁹ λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον νομον υπο μωσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και των τραγων {VAR1: και των τραγων } {VAR2: [και των τραγων] } μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν

²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος

²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν

²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις

²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσαις παρα ταυτας

²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος
αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον
νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων

²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο
αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν
αιματι αλλοτριω

²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης
κοσμου νυνι δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις
αθετησιν {VAR1: της } {VAR2: [της] } αμαρτιας δια
της θυσιας αυτου πεφανερωται

²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ
αποθανειν μετα δε τουτο κρισις

²⁸ ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το
πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις
αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις
σωτηριαν

Chapter 10

¹ σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων
ουκ αυτην την εικονα των πραγματος κατ ενιαυτον
ταις αυταις θυσιαις ας προσφερουσιν εις το διηνεκες
ουδεποτε δυναται {VAR1: δυνανται } {VAR2:
δυναται } τους προσερχομενους τελειωσαι

² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το
μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τους
λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους

³ αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον

⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν
αμαρτιας

⁵ διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και
προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι

⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας

⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται
περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου

⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιας και προσφορας και
ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας
ουδε ευδοκησας αιτινες κατα νομον προσφερονται

⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι το θελημα σου
αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση

¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν δια της
προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφ'απαξ

¹¹ και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν
λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων
θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας

¹² ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν
εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου

¹³ το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι
αυτου υποποδιον των ποδων αυτου

¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες
τους αγιαζομενους

¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ
το ειρηκεναι

¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα
τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου
επι καρδιας αυτων και επι την διανοιαν αυτων
επιγραφω αυτους

¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων
ου μη μνησθησομαι ετι

¹⁸ οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι
αμαρτιας

¹⁹ εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον
των αγιων εν τω αιματι ιησου

²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν
δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος
αυτου

²¹ και ιερα μεγαλ' επι τον οικον του θεου

²² προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας εν
πληροφορια πιστεως ρεραντισμενοι τας καρδιας απο
συνειδησεως πονηρας και λελουσμενοι το σωμα
υδατι καθαρω

²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη
πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος

²⁴ και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον
αγαπης και καλων εργων

²⁵ μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων
καθως εθος τιςιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω
μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν την ημεραν

²⁶ εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν
την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων
απολειπεται θυσια

27 φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος
εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους

28 αθετησας τις νομον μωυσεως χωρις οικτιρμων επι
δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει

29 ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο
τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της
διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το
πνευμα της χαριτος ενυβρισας

30 οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω
ανταποδωσω και παλιν κρινει κυριος τον λαον αυτου

31 φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζωντος

32 αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις
φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων

33 τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν
θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως
αναστρεφομενων γενηθεντες

34 και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την
αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας
προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτους κρειττονα
υπαρξιν και μενουσαν

35 μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει
μεγαλην μισθαποδοσιαν

36 υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του
θεου ποιησαντες κοιμισησθε την επαγγελιαν

37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου
χρονισει

38 ο δε δικαιος μου {VAR1: [μου]} {VAR2: μου}
εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ
ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω

39 ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα
πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

Chapter 11

1 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων
ελεγχος ου βλεπομενων

2 εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι

3 πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι
θεου εις το μη εκ φαινομενων το βλεπομενον
γεγονεναι

4 πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν
προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος
μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι
αυτης αποθανων ετι λαλει

5 πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ
ηυρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της
μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευαρεστηκεναι τω θεω

6 χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι
γαρ δει τον προσερχομενον τω {VAR1: [τω]}
{VAR2: τω} θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν
αυτον μισθαποδοτης γινεται

7 πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω
βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις
σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον
κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο
κληρονομος

8 πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις
τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και
εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται

9 πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιας ως
αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα ισαακ και
ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης

10 εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσαν πολιν
ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος

11 πιστει και αυτη σαρρα {VAR2: στειρα} δυναμιν
εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον
ηλικιας επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον

12 διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα
νενεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω
πληθει και ως η αμμος η παρα το χειλος της
θαλασσης η αναριθμητος

13 κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες
{VAR1: κοιμισαμενοι} {VAR2: λαβοντες} τας
επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και
ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και
παρεπιδημοι εισιν επι της γης

14 οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα
επιζητουσιν

15 και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξεβησαν
ειχον αν καιρον ανακαμψαι

16 νυν δε κρειττονος ορεγονται τουτ εστιν
επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος
επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν

¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ
πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας
επαγγελιας αναδεξαμενος

¹⁸ προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι
σπερμα

¹⁹ λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο
θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο

²⁰ πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον
ιακωβ και τον ησαν

²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων
ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον
της ραβδου αυτου

²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων
ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου
ενετειλατο

²³ πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο
των πατερων αυτου διοτι ειδον ασειον το παιδιον
και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως

²⁴ πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρνησατο
λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω

²⁵ μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του
θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν

²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου
θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν
γαρ εις την μισθαποδοσιαν

²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον
του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων
εκαρτερησεν

²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του
αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη
αυτων

²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια
ξηρας γης ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι
κατεποθησαν

³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι
επτα ημερας

³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις
απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ
ειρηνης

³² και τι ετι λεγω επιλειψει με γαρ διηγουμενον ο
χρονος περι γεδεων βαρακ σαμψων ιεφθαε δαυιδ τε
και σαμουηλ και των προφητων

³³ οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας
ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων
εφραζαν στοματα λεοντων

³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρης
εδυναμωθησαν απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι
εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων

³⁵ ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους
αυτων αλλοι δε ετυμpanισθησαν ου προσδεξαμενοι
την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως
τυχωσιν

³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον
ετι δε δεσμων και φυλακης

³⁷ ελιθασθησαν επρισθησαν {VAR1: επειρασθησαν
} επρισθησαν εν φονω μαχαιρης απεθανον
περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν
υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι

³⁸ ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι ερημiais
πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις
της γης

³⁹ και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως
ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν

⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου
ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

Chapter 12

¹ τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες
περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον
αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι
υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα

² αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και
τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω
χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας
εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν

³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα
υπο των αμαρτωλων εις αυτους {VAR1: εαυτους }
{VAR2: εαυτον } αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις
ψυχαις υμων εκλυομενοι

⁴ ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την
αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι

⁵ και εκκλησησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος

⁶ ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται

⁷ εις παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ

⁸ ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε

⁹ ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολυ δε {VAR2: [δε]} μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν

¹⁰ οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου

¹¹ πασα δε {VAR1: μεν } {VAR2: δε } παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης

¹² διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε

¹³ και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον

¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οψεται τον κυριον

¹⁵ επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δι αυτης μιανθωσιν {VAR1: οι } πολλοι

¹⁶ μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαν ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου

¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην

¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη

¹⁹ και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη {VAR2: μη } προστεθηναι αυτοις λογον

²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται

²¹ και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος

²² αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων

²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων

²⁴ και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ

²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι

²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον

²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι [την] των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα

²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω θεω μετα ευλαβειας και δεους

²⁹ και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλίσκον

Chapter 13

¹ η φιλαδελφια μενετω

² της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους

³ μιμησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι

⁴ τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους γαρ και μοιχους κρινει ο θεος

⁵ αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω

⁶ ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και {VAR2: [και]} ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος

⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν

⁸ ιησους χριστος εχθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας

⁹ διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες

¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν {VAR1: [εξουσιαν] } {VAR2: εξουσιαν } οι τη σκηνη λατρευοντες

¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης

¹² διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν

¹³ τοινυν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες

¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν

¹⁵ δι αυτου {VAR2: [ουν] } αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

¹⁶ της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσαις ευαρεστεται ο θεος

¹⁷ πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο

¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πειθομεθα γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι

¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν

²⁰ ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν

²¹ καταρτισαι υμας εν παντι αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν ημιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων {VAR1: των αιωνων } {VAR2: [των αιωνων] } αμην

²² παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

²³ γνωσκετε τον αδελφον ημων τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας

²⁴ ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας

²⁵ η χαρις μετα παντων υμων